

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Sæpiùs tamen bonos Angelos à nobis mala depellere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

circa homines, sine odio, & ira, & malitia agant; mali autem cum appetitu vindictæ & libidine puniendi, morbos, mortesque inferant. Cuius doctrinæ author est S. Dionysius scribens: *Nihil malitia sanctorum Angelos contrahere ex eo, quod peccatores puniant.* Et S. Dionys. de diu. nom. c. 4.

D. Augustinus ait: *Sancti Angeli sine ira puniunt, quos accipiunt a eterna legi panierdos.* Idem sentit Theodoretus super illud, *immisio nes per Angelos malos, hos enim supplicij ministros neque naturæ, neque electionis malitiam habuisse dicit, sed non aliter malos vocatos, ac malam diem supplicij diem appellamus.* Quod etiam vult cum Basilio Apollinaris in illud: *Et Angelus Domini perse quens eos.* Nam sanctus utique Angelus erat, de quo dicitur: *Et collocavit ante Paradisum voluptatis Cherubim, & flammœum gladium atq; versatilem ad custodiendam viam ligni vite.* Sancti Angeli, qui subuerterunt Sodomam, qui ceciderunt Assyrios, qui flagellarunt Heliotorum, qui impuros illos Babylonicos senes, apud Danielem, & denique Herodem percusserunt. Itaque verosimile est, ubicumque Angelus Domini, in diuinis litteris, ponitur, bonum Angelum intelligi: licet D. Hieronymus in illa: *Angelum Domini persequens eos, existimat de Angelo malo sermonem esse, quem putat dici Angelum Domini, quia Dominus illum creauit, & Dominus illum habet in potestate.*

Bonis ergo & malis Angelis hominum mala ascribi possunt, quia utrisque Deus utitur tamquam ministris; sed malis præcipue mala nostra adscribenda sunt, non solum, quia malevolè puniunt, verum etiam quia prima origo fuerunt, ut peccatum in orbem terrastum, & per peccatum mors atque incubi mortis ante ambulones intrarent. Accedit, quod non modo Deus eorum operâ ac ministerio sâpe peccatores corripiatur, ut per exterminatorum in Ægypto, & per spiritum, qui decepit Achab; & per spiritum malum, qui inuasit Saul, & per Satanam, cui peccatores cruciando tradidit Apostolus; immo, quod etiam per eos solos æternis supplicijs affligat damnatos; sed quod justorum quoque persecutio[n]es & exercitium peculiariter dæmoni demandet. Nam, ut D. Chrysostomus obseruavit, non videtur Deus id minus demandare sanctis Angelis, qui res humanas ex officio procurant, & nostris bonis gaudent, & quodammodo de nostris supplicijs

III.

Exod. 12.
3. Reg. 22.
1. Tim. 1.
1. Cor. 5.

D. Chrysost.
tom. 3. homo
de Ascensione.

plicijs dolent, eaque, velut fidi custodes conantur auerruncare.

Sicut enim, diaboli odio & malitia, multi ægrotant, & cruciantur, ita sancti Angeli ex benevolentia, benignitate, & ardentissima charitate, amoreque nostræ incolumitatis, & bonæ valetudinis, nisi aliud exigat diuina voluntas & gloria, ad quam maximè attendunt, sunt curatores & procuratores; & velut vnius Ecclesiæ partes, altera fortior, semperque valens, alterius infirmati & miseræ corporis & animi miserata subuenit, ac teste

S. Augustin., pars, quæ in sanctis Angelis beata persistit, sua parti peregrinanti, sicut oportet, opitulatur, quia utraq; una erit consortio aeternitatis, & nunc una est vinculo charitatis. Hinc sunt, qui illa-

Iob. 33, 24. verba, quæ in libro Iob legimus: *Libera eam, ut non descendat in corruptionem, accipiant de Angelo, pro ægrotō deprecante, atque ægroti sui miserto.* Constat sanctum Raphaëlem

Archangelum, unum è septem illis primis principibus, qui ante Deum astant, descendisse, ut vel Tobiae priuati hominis, senis, ac moribundi depelleret cæcitatem. Neque sine peculiari causa, post factam medicinam, & restitutam sanitatem, se medicinam Dei, suo

Tob. 12, 14. nomine atque officio professus est, quando dixit: *Misit me Dominus, ut curarem te, & Saram à demonio liberarem.* Id autem ipsum,

quod Raphaël, id est, medicina Dei, peculiari suo nomine significauit, utique credibile est etiam multos alios Angelos re ipsa prestatisse, quando clientes suos, exhibita iuuisibili sui patrocinij & custodiæ medicina, morbis periculisque grauissimis liberauerunt.

S. Augustin. Magna, inquit S. Augustinus, cara, & vigilanti studio adsunt nobis, lib. soliloq. omnibus horis, & locis succurrentes, & prouidentes necessitatibus nostris, cap. 27. & sollicitudine currentes inter nos & te, Domine. Tantum ergo abest,

ut vel corpori, vel villa in re nobis velint nocere boni Angeli, nisi maius inde nobis emolumentum, aut Dei gloria proueniat;

etiam ex officio, & benevolentia atque amore, mala à nobis abarcant, eosque prohibent, qui nobis aut verbera, aut vulnera, aut grauiora damna machinantur.

I V. Certè boni Angeli non fuere, qui tyrannos ad dirissima-

queque martyribus tormenta inferenda incitauerunt. Quis fuit, qui tot malis morbisque Iobum cooperuit? Clara est Scriptura:

Iob. 2, 7. *Egressus igitur Satan à facie Domini percussit Iob ulcero pessimò, à plana*